

Bet. o. Lovf. om Oprettelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“.

Den første (til § 5, 3die Stykke, 3die Punktum) motiveres med følgende:

Hele dette Apparat, at Staten skal sende en Cheque til hver enkelt Person og holde Rede paa hans Adresse, medfører *Udgift* og Arbejde. Det maa da være tilstrækkeligt at stille Holderen af Certifikatet ens med Holderen af Hypotekobligationer og at lade de i § 10 nævnte Banksteder besørge Udbetalingen.

Den anden Ændring (til § 11, 1ste Stykke, Linie 6) motiveres saaledes:

Naar Staten skal yde Garanti, maa der være virkelig Sikkerhed. Nu er ofte Kreditforeningsvurderingen alt for høj, medens Ejendomsskyldvurderingen nærmer sig en ideel Vurdering. Naar i øvrigt Ejendomsskyld ogsaa lægges til Grund ved Laan og ved Ekspropriationer, saa gøre vi Grundejerne interesserede i, at Ejendoms-skylden bliver sat til dens rette Beløb, idet en Tendens til at sætte Ejendommen for højt modvirkes af Skattefrygten, men til at sætte den for lavt modvirkes af Frygt for at faa for smaa Laan. Der spares yderligere for Kreditforeningen Udgifter ved en særlig Vurdering.

Den tredie (en ny § 13) angaar Oprettelse af et Kontrolraad:

Direktionen *alene* yder *ikke* en Garanti for, at dens Afgørelser ere uopavirkede af udenforstaaende private Interessers. Da Kreditforeningerne ikke bør afskæres fra al Indflydelse, og da deres Interesse og Opfyldelsen af Bankens Formaal falde sammen, er det rimeligt, at disse Institutioner ere repræsenterede. *Nationalbanken* har til daglig at regulere vort Pengemarked gennem sin Seddeludstedelse og sin Diskontopolitik, og for saa vidt Hypotekbanken gennem sine Indkøb skal have en lignende Opgave, maa det være rimeligt, at den Bank, hvis Forretning det er til daglig at regulere vort Pengemarked, ogsaa faar Lejlighed til at stille sit Kendskab til Raadighed for Bankens Direktion.

Den fjerde: § 17 omredigeres. Hertil bemærkes, at Banken begynder uden at eje 1 Øre og med store Udgiftskrav. 50,000 Kr. vil da næppe være nok, da der foruden Etableringsomkostninger kan komme Udgifter ved, at Bankens egne Obligationer udtrækkes førend de til Dækning modsvarende Kreditforeningsobligationer, samt Rentetabet ved at Banken midlertidig maa anbringe Provenuet af sine Laan til lavere Rente, end de selv

modtage, nemlig, naar Obligationsmarkedet ikke kan taale et pludseligt Opkøb af 15 Mill.

Til sidste Ændring (til § 19) bemærkes: En saa vid Bemyndigelse som den i § 19 bør vanskelig gives Finansministeren uden Kontrol. Den her foreslaaede Kontrol synes paa den anden Side tilstrækkelig.

Med Hensyn til Garanti- og Grundfondsreglerne foreslaar Lovudkastet, at Staten tilskyder en Grundfond paa 20 Mill., der skal tjene til ekstraordinær Dækning for de af Hypotekbanken optagne Laan til et Beløb af 8 Gange 20 Mill.; desforuden kan Banken udstede egne Obligationer til et Beløb af 8 Gange Reservefonden. Denne Ordning er mindre rationel, fordi man ikke tør benytte en til ekstraordinære Tab og Afskrivninger beregnet *Reservefond* — et efter sin Natur omskifteligt og svingende Beløb — til en Grundfond, der efter sin Hensigt skal være fast og ikke aftagende. Det kan saaledes vel indtræffe, at der paa Reservefonden er udstedt Obligationer, og at dette derefter bruges til Dækning af Tab. I Stedet for at sætte 8 Gange (Grundfond + Reservefond) som Maksimum for Bankens Udlaan vilde det være mere rationelt at sætte et fast Beløb (200 Mill. Kr.) som Maksimum; dette vilde under alle Tilfælde give en Dækningsprocent af mindst 10 pCt. —, hvad der svarer til Forholdet i Norge. I øvrigt er det, at benytte Reservefonden til derpaa at forøge Laanene ud over det efter Grundfondens Størrelse stipulerede, ikke tilstedeligt, fordi naar Grundfondens Forpligtelse bliver aktuel, vil Reservefonden ordentligvis allerede være tabt.

Lovudkastet foreslaar i øvrigt, at naar Reservefonden er vokset til 5 pCt. af Udlaanet, skal Overskuddet deles mellem Stat og Grundfond. Mindretallet vilde ønske en Ændring, hvorefter hele Overskuddet gik til Reservefonden, og derefter, naar Reservefonden havde naaet 5 pCt., det derover skydende Beløb *derfra* gik direkte til Statskassen. Ministeren kunde da lægge et med det modtagne Overskud lige stort